

BILL MOLLISON

Permakültüre Giriş

—
Çeviren:
Evren
Yıldırım
—

—
Araştırma
İnceleme
—

Permakültür Enstitüsü'nün kurucusu ve dünyanın en deneyimli permakültür eğitmenlerinden biri olan **Bill Mollison** (1928-2016) modern sürdürülebilir tasarımın öncülerindendir. Kuzey Kutbu'ndan tropikal bölgelere kadar dünyanın tüm coğrafyalarında eğitimler vermiş ve tasarım çalışmaları yürütmüştür.

Doğada, denizde ve arazide geçirdiği yıllar boyunca çevresel tahribatı gözlemleyerek David Holmgren'le birlikte permakültür yaklaşımını geliştirmiş; bu yaklaşımı tarımsal, kentsel ve kırsal tasarımlarda ekolojik denge ile bütünlük çözümler sunan bir sistem olarak tanımlamıştır. Amacı, doğayı sömürmek yerine onunla uyumlu, kendi ihtiyaçlarını karşılayan, kirletmeyen ve uzun vadede sürdürülebilir insan yerleşimleri tasarlamaktır.

Yaşamı boyunca doğaya karşı gelen değil, ondan öğrenen bir insan kültürünün mümkün olduğunu savunan Mollison, Alternatif Nobel Ödülü olarak da bilinen Right Livelihood Award da dahil olmak üzere birçok ödüle layık görülmüştür. Bugün permakültür, ortaya koyduğu etik ve tasarım ilkeleri sayesinde dünya genelinde sürdürülebilir yaşam arayışının en güçlü araçlarından biri olmaya devam etmektedir.

Evren Yıldırım, Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde lisans, Sabancı Üniversitesi'nde yüksek lisans eğitimini tamamladı. Permakültür Tasarım Sertifikası'nı aldıktan sonra peyzaj, bahçecilik, tarım ve toprak mikrobiyolojisi konuları başta olmak üzere aldığı uygulamalı eğitimleri eğitim, danışmanlık ve çeviri çalışmalarına aktardı. Doğan Kitap Sürdürülebilir Yaşam Serisi için danışmanlık yapmaktadır ve seri kapsamında Diane Miessler'in *Kendi Toprağınızı Üretin* ve Sally Jean Cunningham'ın *Bahçe Kardeşliği* adlı kitaplarını dilimize kazandırmıştır.

SÜRDÜRÜLEBİLİR YAŞAM DİZİSİ

PERMAKÜLTÜRE GİRİŞ

Yazar: Bill Mollison

Lisa Mollison © 2016

İngilizceden çeviren: Evren Yıldırım

Yayıma hazırlayan: Kemal Küçükgedik

Yayın hakları: © 2026 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Ağustos 2026 / ISBN 978-625-5683-17-5

Sertifika no: 44919

Kapak ve sayfa tasarımı: Taylan Polat

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

BILL MOLLISON

Permakültüre Giriş

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Çeviren: Evren Yıldırım

İçindekiler

Giriş	7
Permakültür Hakkında	11
Başlangıç	13
BÖLÜM 1 / Permakültür İlkeleri	21
BÖLÜM 2 / Geniş Ölçekli Arazi Tasarımı	65
BÖLÜM 3 / Örüntü Kavrayışı	121
BÖLÜM 4 / Yapılar	131
BÖLÜM 5 / Ev Bahçesi Tasarımı	163
BÖLÜM 6 / Meyve Bahçeleri, Tarımsal Ormancılık ve Tahıllar	209
BÖLÜM 7 / Hayvan Yemi Sistemleri ve Su Ürünleri Yetiştiriciliği	247
BÖLÜM 8 / Kent ve Topluluk Stratejileri	289
EK - A / Bazı Yararlı Permakültür Bitkileri Listesi	303
EK - B / Kategorilere Göre Yararlı Tür Listeleri	343
EK - C Metinde Geçen Bitkiler	351
EK - D / Sözlük	359

Giriş

Tazmanya'da küçük bir balıkçı köyü olan Stanley'de büyüdüm. Orada ihtiyacımız olan her şeyi kendimiz yapardık. Kendi postallarımızı, aletlerimizi, ekmeğimizi yapar; balık tutar, yiyeceklerimizi yetiştirirdik. Tek bir mesleği olan, hatta meslek olarak tanımlayabileceğiniz herhangi bir işi olan kimse yoktu. Köyün tüm sakinleri birden fazla işle uğraşırdı.

Hayatımın yaklaşık yirmi sekiz yılı bir rüya gibi geçti. Zamanımın çoğunu ormanda veya denizde hem zevk hem de para için avlanarak, balık tutarak ve toplayıcılık yaparak geçirdim. Ancak 1950'lere geldiğimizde içinde yaşadığım rüyanın büyük oranda yok olduğunu fark ettim. Balık stokları azalıyor, kıyı şeridindeki deniz yosunları seyreliyordu. Ormanlar parça parça ölmeye başlamıştı. İşte o an, yaşadığım çevreye ne denli bağlı olduğumu fark ettim. Hissettiğim, topraklarıma duyduğum saf bir sevgiydi.

CSIRO¹ Yaban Hayatı Araştırma Bölümü'nde ve Tazmanya İç Su Balıkçılığı Departmanı ile geçirdiğim uzun yıllar boyunca siyasi ve endüstriyel sistemlerin etrafımızdaki dünyayı ve onu oluşturan unsurları yok ettiğini gördüm. Ve bu sistemleri protesto etmeye başladım. Ancak çok geçmeden, muhalefette ısrar etmenin faydası olmadığını fark ettim. Protestolar bir sonuç vermiyordu. Hayal ettiğim sonuçlara ulaşmak için gereken olumlu eylemler ve yöntemler üzerine kafa yormak amacıyla protestolardan çekildim. Bir başka deyişle; dünya üzerindeki tüm yaşamı ayakta tutan biyolojik sistemleri çökertmeden yaşayabilmemizin yollarına odaklanacaktım.

1. İngiliz Milletler Topluluğu Bilimsel ve Endüstriyel Araştırma Kurumu.

Tazmanya Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak geçirdiğim on yıl boyunca doğada gözlemlediğim dayanıklı sistemleri temel alan, sürdürülebilir bir tarım sisteminin çerçevesini geliştirdim. Hem kalıcı hem de kendini yeniden inşa edebilen doğal sistemler, çok çeşitli keseli hayvanları, memelileri, kuşları, sürüngenleri ve diğer yaşam formlarını barındırıyordu. Bu gözlemlerim çok yıllık ağaçlar, çalılar, otlar, mantarlar ve kök sistemlerini içeren, istiflenmiş ürünlerden oluşan bir tarım sisteminin temelini oluşturdu. Bu sistemi tanımlamak için permakültür kelimesini icat ettim ve içinde çok sayıda tür barındıran bir bahçe üzerinde çalışmaya başladım. O sırada benimle yaşayan genç bir öğrenci, David Holmgren, çalışmalarımda bana yardımcı oldu. 1978'de, tüm bu çalışmaların sonucu olarak *Permaculture One*² adlı kitabımız yayımlandı.

Permaculture One kitabına kamuoyunun tepkisi karışık. Profesyoneller mimarlıkla peyzajı, tarımla biyolojiyi, ormancılık ve hayvancılık gibi daha önce ayrı tutulan konuları birleştirdiğimiz için öfkeleniler. O zamana kadar kendini bir konunun uzmanı olarak gören kişileri rahatsız etmiştik.

Ama toplumun genelinin tepkisi oldukça farklıydı. Pek çok insanın bizimle aynı fikirde olduğunu gördük. Tarımın geldiği noktadan memnun değillerdi ve daha doğal ve ekolojik açıdan faydalı bir sistem istiyorlardı.

Permakültüre yaklaşımım o günden beri değişmedi. Permakültür, eğitimden finansmana, araziye erişimden yasal ve ticari yapılara kadar geniş bir alanı kapsayan, dışa bağımlı olmayan yerel ekonomiler kurmayı, her ölçekte araziyi onarmayı ve ihtiyacı olanlara etkili yardım ulaştırmayı hedefleyen; ayrıca toprak oluşumu, akıllı su hasadı ve su tasarrufu teknikleriyle yerel gıda ve su güvenliğini sağlamayı amaçlayan çok boyutlu bir tasarım sistemidir. Tüm bunlar yerel halkın eğitim alıp, kendi dillerinde ve kültürlerinde bu eğitimi yaymaları ve daha fazla öğretmen yetiştirmeleriyle mümkün olabilir. Biz şimdi bunu yapıyoruz. Ne yazık ki pek çok yardım kuruluşu bu mantıklı yaklaşımı benimsemiyor.

1976'da permakültür üzerine dersler vermeye başladım. 1979'da üniversitedeki öğretim görevlisi kadrosundan istifa ettim ve ilerlemiş yaşuma rağmen belirsiz bir geleceğe doğru yelken açtım. O andan sonra insanları ihtiyaçlarını karşılayacak verimli biyolojik sistemler kurmaları için eğitmek, teşvik etmek ve onlara bu konuda yardımcı olmaktan başka bir şey yapmamaya karar verdim.

2. Mollison, B. & Holmgren, D., *Permaculture One*, Corgi, 1978.

GİRİŞ

İyi sonuçlar veren çok sayıda arazi tasarladıktan ve kurslar düzenledikten sonra, bu stratejilerin eğitiminin katlanarak büyümesi için en akılcı yolun bir müfredat oluşturmak olduğunu fark ettim. Bu müfredat *Permakültür: Tasarımcının El Kitabı*'dir³ ve 72 saatlik Permakültür Tasarım Sertifikası Kursu'nda (PDC) sunulmaktadır.

Permakültür eğitimi, tasarım teknikleri ve stratejileri tıpkı hayal ettiğim gibi tüm dünyaya yayıldı. Etkisi katlanarak artıyor ve üçüncü dünyadan gelişmiş kentlere kadar insanlığın her kademesini etkiliyor. Kurslar pek çok ülkede ve pek çok dilde veriliyor, eğitmenlerin ve onarılan arazilerin sayısı artıyor. Hep birlikte, yaşamak istediğimiz dünyayı yaratıyoruz.

Bill Mollison

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

3. Mollison, B., *Permaculture: A Designers' Manual*, Tagari Publications, 1988.

Permakültür Hakkında

Permakültür kelimesi, Latince dayanmak veya zaman içinde varlığını devam ettirmek, kalıcı olmak anlamına gelen *permanens* ve kùltùrlere atıfta bulunan *cultura* kelimelerinin bir araya gelmesiyle oluşur ve kalıcı kùltùrler anlamına gelir. Permakùltùr, sürdürülebilir sistem tasarımı alanında yer alan, disiplinler arası bir tasarım bilimidir. Bill'in 1978'de yaptığı sürdürülebilir sistem tanımı, *"Sürdürülebilir bir sistem, ömrü boyunca tükettiğine eşdeğer ya da tükettiğinden daha fazla enerji üreten sistemdir"* bugüne kadar yapılan en özlü ve hızlı kavranan tanım olma özelliğini hâlâ korur.

DEVİNGEN BİR SÜREÇ

Gezeganimizde krizler bitmiyor. Ve çoğu zaman bireyler değişimi yönlendirme konusunda kendilerini güçsüz hissediyorlar. Buna karşılık permakùltùr insan yerleşimlerini ve doğal ekosistemleri destekleyen, kalıcı, işlevsel, sürdürülebilir, bütüncül sistemler üreten tasarım ve uygulamalar geliştirmek için ekolojiyi kullanarak bugün dünyanın karşı karşıya olduğu sorunlara çözümler sunuyor.

Permakùltùr tasarımı; toprak, su, ekin, orman, mimari, ticari ve finansal sistemlere, evsel gıda ve su güvenliğine, toplumsal kalkınma ve mikro bankacılığın sürdürülebilir gelişimine dair ilke ve uygulamalar içerir ancak bunlarla sınırlı değildir. Permakùltùr ilkeleri uygulanarak ister büyük bir arazi parçasında ister küçük bir kentsel alanda, her yerde ve ölçekte kendi kendini idame ettiren bir ortam yaratılabilir.

Permakùltùr tasarım stratejilerinde, tasarımı oluşturan bileşenlerin konumları, her bir bileşenin ihtiyaçları ve çıktılarının nasıl kullanılacağı tasarımcı

tarafından belirlenir. Bill, bir sistemin sürdürülebilir olması için tüm bileşenlerinin, yaşam süreleri boyunca kendilerini inşa ve idame için yeterli enerjiyi üretmesi veya muhafaza etmesi gerektiğini belirtir. Bileşenlerin sistem içindeki ideal yerleri, sisteme geri verebilecek kadar fazla verim ürettikleri yer olarak tanımlanır.

Özetle permakültür, kaynakları artırmak, enerji üretmek veya enerjiyi korumak, kirliliği ve atıkları azaltmak ya da ortadan kaldırmak için bileşenlerin bir plan ve düzen içinde en iyi şekilde bağıntılı yerleştirilmesi bilimidir. Permakültür, kadim ve güncel teknolojiyi bir araya getiren bilgi açısından zengin, disiplinler arası bir çalışma alanıdır. Yeni bilgi ve teknolojik gelişmelerden de faydalanan permakültür devingen bir süreç olarak ilerler.

Permakültür Etiği

Permakültür, üç temel etik ilkeyi esas alır:

1. Dünyayı gözet 2. İnsanı gözet 3. Artanı ilk iki ilkeye vakfet

Teşekkürler

Yıllar boyunca bitki türleriyle denemeler yapan, araziler tasarlayan, bilgilendirici makaleler yazan, kendi şehirlerinde ve ülkelerinde permakültür organizasyonları kuran, eğitim veren ve dünyanın bir bölümünü sadece gelecekte, çocuklarımız için değil, şimdi bizim için de daha iyi ve yaşanabilir bir yer haline getirmeye yardımcı olan dünyanın dört bir yanındaki çok sayıda öğrenci ve uygulamacı permakültürcüye minnettarız.

Yazım ve Gösterim Kuralları

Metin ve şekillerin hem kuzey hem de güney yarımkürede kullanışlı ve okunabilir olması için kuzey ve güney yerine “güneşli taraf” veya “güneş yönünde” veya “gölge taraf” veya “kutup yönünde” kelimeleri kullanılmıştır. Sağda gösterilen sembol, resimlerde güneşin yönünü belirtmek için kullanılmıştır.

Başlangıç

Permakültür sürdürülebilir insan yerleşimleri yaratmaya yönelik bir tasarım sistemidir. Kùltürler sürdürülebilir bir tarımsal temel ve arazi kullanım etiğı olmadan uzun süre hayatta kalamazlar. Bu yüzden permakùltür kelimesi, sadece *kalıcı tarımın*¹ değil aynı zamanda *kalıcı kùltürün*² de kısaltmasıdır. Permakùltür bitkiler, hayvanlar, binalar ve altyapıyla (su, enerji, iletişim) ilgilenir. Ancak aslında tek tek öğelerden çok, bu öğelerin arazi üzerindeki yerleşimleri ve aralarında kurulan ilişkilerle ilgilidir.

Amaç, çevresini sömürmeden veya kirletmeden kendi ihtiyaçlarını karşılayabilen, ekolojik olarak sağlıklı ve ekonomik olarak uygulanabilir, dolayısıyla uzun vadede sürdürülebilir sistemler yaratmaktır. Permakùltür kentte ve kırsalda yaşamı destekleyen bir sistem kurmak için bitki ve hayvanların tabiatında var olan özelliklerini arazinin ve yapıların doğal nitelikleriyle birleştirmeyi ve bunu mümkün olan en küçük alanda gerçekleştirmeyi hedefler.

Permakùltür doğal sistemlerin gözlemine, geleneksel tarım yöntemlerinin içerdığı erdeme ve modern, bilimsel ve teknolojik bilgiye dayanır. İyi ekolojik modelleri temel almasına rağmen permakùltür, genellikle doğada bulunandan daha fazla insan ve hayvan gıdası üretmek için tasarlanmış, *terbiye edilmiş*³ bir çevre yaratır.

1. İngilizcesi: *permanent agriculture*. (ç.n.)

2. İngilizcesi: *permanent culture*. (ç.n.)

3. Mollison, terbiye edilmiş, yetiştirilmiş, işlenmiş anlamında kullanılabilecek *cultivated* kelimesini kullanmış. (ç.n.)

Fukuoka,⁴ *Ekin Sapı Devrimi*⁵ adlı kitabında permakültürün temel felsefesini en iyi şekilde ifade eder. Permakültür kısaca, doğaya karşı değil, doğayla birlikte çalışmanın; kısa süreli ve düşüncesiz emek yerine uzun soluklu ve düşünceli gözlemin, bitki ve hayvanları tek ürünlü bir sistem olarak görmek yerine onları tüm işlevleriyle bir bütün olarak ele almanın felsefesidir. Daha basit anlatmam gerekirse, araziyle *aikido* yapmaktan bahsediyorum; darbelerle uyumlu yuvarlanmaktan, zorlukları güce dönüştürmekten ve her şeyi olumlu biçimde kullanmaktan. Diğer bir yaklaşım ise araziyle karate yapmaktır. Yani gücümüzü kullanarak, tekmelerle, yumruklarla doğaya boyun eğdirmeye çalışmak. Ancak doğaya saldırmak (sonunda kendimizi yok edene kadar) kendimize saldırmak demektir.

Doğayla uyum ancak doğal yaşam üzerinde egemenlik kurma fikrinden vazgeçersek mümkün olabilir. Lévi-Strauss'a⁶ göre en büyük hatamız, kendimizi doğadan daha üstün görmek ve “yaratılışın efendileri” olduğumuzu düşünmektir. Biz diğer yaşam formlarından üstün değiliz; tüm canlılar Yaşam’ın bir ifadesidir. Bu gerçeği görürsek, diğer yaşam formlarına yaptığımız her şeyi aslında kendimize de yaptığımızı anlarız. Bunu anlayan bir kültür, zorunda kalmadıkça hiçbir canlıyı yok etmez.

Permakültür, doğası gereği sürekli değişim içinde olan görece zararsız enerjilerden faydalanır, gezegende bol miktarda bulunan gıdayı ve doğal kaynakları kullanır. Ve bu sayede dünyadaki yaşamı yok etmeden var olabileceğimiz bir sistemi mümkün kılar. Doğayı korumak ve onarmak için gerekli tüm teknikler herkes tarafından bilinmekle birlikte, hiçbir ulus ya da insan topluluğu bu değişime henüz hazır gözükmüyor. Buna rağmen, milyonlarca sıradan insan, siyasi otoritelerden yardım almaksızın değişimi kendi başına gerçekleştirmeye başladı.

Nerede yaşarsak yaşayalım bir şeyler yapmaya başlamamız lazım. Enerji tüketimimizi azaltarak başlayabiliriz. Aslında şu anda harcadığınız enerjinin sadece %40’ı ile hayatımızdan ödün vermeden yaşamak mümkün. Evlerimizi

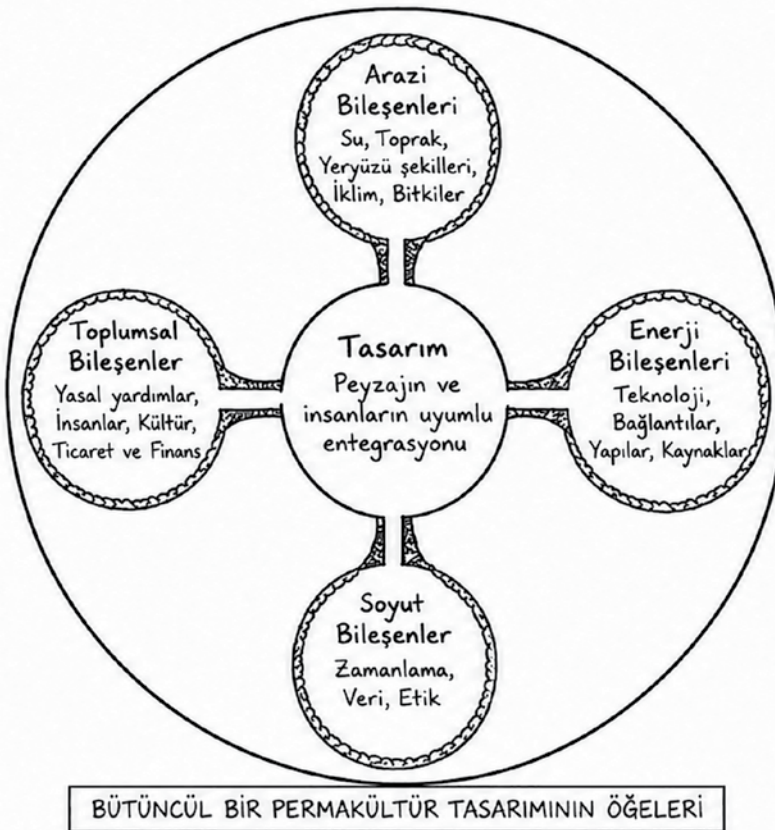
4. Masanobu Fukuoka (1913–2008): Japonya’da yaşamış bir çiftçi ve filozoftur “Hiçbir şey yapma” tarımı (*do-nothing farming*) olarak bilinen, toprak sürmeyi, ağaç budamayı ve kimyasal kullanmayı reddeden doğal tarım yönteminin kurucusudur.

5. Fukuoka, M., *The One-Straw Revolution*, Rodale Press, 1978. [Türkçe baskısı: *Ekin Sapı Devrimi*, Çev: Aykut İstanbullu, Kaos Yayınları, 2018].

6. Claude Lévi-Strauss, yapısalcı antropolojinin kurucularından biri olup, mit, akrabalık ve kültürel yapılar üzerine çalışmalarıyla modern antropolojinin gelişiminde belirleyici bir rol oynamıştır. (ç.n.)

enerji verimli olacak şekilde yeniden düzenleyebilir, toplu taşıma kullanarak veya arkadaşlarımızla araç paylaşarak fosil yakıt kullanımımızı azaltabiliriz. Çatılardan yağmur suyu toplayabilir, gri suyu tuvalet sisteminde ya da bahçe sulamasında yeniden kullanabiliriz. Bunlara ek olarak gıda üretiminde de yer almaya başlamalıyız. Hepimiz kendi patatesimizi yetiştirmeliyiz demiyorum ama patateslerimizi sorumlu bir üreticiden, aracısız satın alabiliriz. Aslında patates yetiştirmektense, mahallede doğrudan üreticiden satın alım yapan bir gıda topluluğu kurmak her zaman daha iyidir.

Tüm kalıcı tarım sistemlerinde ya da genel olarak sürdürülebilir insan kültürlerinde, sistemin enerji ihtiyacı sistemin kendisi tarafından ve sistem içinde karşılanır. Modern tarım ise bütünüyle dışsal enerjilere bağımlıdır. Toprağın ortak mülkiyet olduğu üretken kalıcı sistemlerden toprağın bir meta olarak görüldüğü tek yıllık, ticari tarıma geçiş, düşük enerjili bir toplumdan yüksek

enerji ihtiyacı olan bir topluma geçişe, toprak sömürüsüne ve toprağın tahrip edilerek kullanılmasına yol açtı. Ve beraberinde üçüncü dünya ülkeleri tarafından sağlanan yakıt, gübre, protein, işgücü ve beceri gibi dışsal enerji kaynaklarına olan talebi arttırdı.

Konvansiyonel tarım, gerçek maliyetlerinin farkında değildir ve bedelini ödemez. Toprağın “madencilik” yapılır gibi işlendiği bu sistemde tek yıllık tahıl ve sebze üretimi için toprak verimliliği tüketilir, verimi sürdürmek için yenilemez kaynaklar sömürülür, aşırı hayvan otlatması ve toprağın sık sürülmesi erozyona sebep olur, toprak ve su kimyasallarla kirletilir.

Bir sistemin enerji ihtiyacının sistem tarafından karşılanmamasının bedelini artan enerji tüketimi ve kirlilik olarak öderiz. Biz artık tarım sistemimizin gerçek maliyetlerini karşılayamaz durumdayız. Bu sistem gezegenimizi öldürüyor ve bizi de öldürecek.

Aslında iyi bir yaşam sürmek için ihtiyaç duyduğumuz her şey hemen yanı başımızda. Güneş, rüzgâr, insanlar, binalar, taşlar, deniz, kuşlar ve bitkilerle çevriliyiz. Tüm bu unsurlarla işbirliği yapmak uyumu getirecek; onlara karşı durmak ise felaketi ve kaosu.

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Bazen dünyayı değiştiren ilk adım, doğaya yeniden bakmayı öğrenmektir; büyük değişimler de tam burada başlar.

Permakültür, doğal ekosistemleri örnek alan; tarımı, mimariyi, ekonomiyi, ekolojiyi, klimatolojiyi ve insan yerleşimlerini bütüncül bir anlayışla buluşturan yaşam ve tasarım sistemidir. Amaç kendi kendine yetebilen, üretken ve sürdürülebilir yaşam alanları oluşturmaktır.

Bill Mollison bu yaklaşımın temel ilkelerini ve uygulama yöntemlerini yalın ve uygulanabilir bir dille aktarıyor. Arazi planlamasından su yönetimine, kent bahçelerinden enerji verimli yapılara ve toprak iyileştirme tekniklerine uzanan kapsamlı içeriğiyle bu kitap, hem permakültürle yeni tanışanlar için sağlam bir başlangıç noktası hem de bilgi ve deneyimini derinleştirmek isteyenler için değerli bir başvuru kaynağı.

İklim krizinin ve kaynak sorunlarının giderek derinleştiği çağımızda *Permakültüre Giriş*, yalnızca sürdürülebilir üretimin değil, doğayla uyum içinde yaşamının da mümkün olduğunu gösteren zamansız bir klasik.

